

той отетрани. Най послѣ слънцето винагы ся сподирва отъ блѣдно свияние, кое ся распространява въ площѣтъ на эклип-тиктѣ върхъ голямо разстояние — 50° и ся нарича *зодиакаленъ святъ*; широчината му е отъ 8° до 30° ; у насъ ся вижда пролѣтень-день на *W* подиръ като залѣзе слънцето и есень-день на *O* предъ утрѣшняктѣ зарѣж; а пакъ въ экваториалныѣ стърны може да ся види почти сѣкы день.

Няма съмнѣние, че сичкыѣ горѣпомянжты явления ся намиржтъ въ зависимость отъ физическыѣ направж на слънцето, свѣденіята за което макаръ, на вярно, йоще дълго време ще ся относятся къмъ областѣ на ipotesыѣ, нъ вече ся получили твърда основа, благодарение на резултатыѣ, кои ся добыха въ дирне време чрезъ спектралный анализъ. Тѣй отъ наблюденията върхъ спектртъ на слънцето, какъто ся знае изъ физикѣтъ, слѣдва предъ сичко да заключимъ, че слънцето състои изъ твърдо или течно раскалено ядро, кое е забиколено отъ газообразна атмосфера, коя съдържа, въ първообразно състояние не само такыва вещества, кои ся срѣшатъ върхъ земѣтъ въ газообразно състояние, нъ и такыва които ны сж извѣстны само въ твърдъ или поне течень видъ, като напр. желазото, мидѣта, цинкѣтъ и др. металлы. Тѣзи газообразна ципа, като ся распростира върхъ значителнж высочинж надъ ядрото, и съставя, на вярно онзи вѣнецъ, който си забелѣзва само когато ставатъ пълныѣ слънчовы затьмиванія. Температурата на таж ципж, коя съдържа въ първообразно състояние даже металлыѣ, трябва да е твърдѣ висока, особенно въ долныѣ слоеве, кои ся намирятъ близо при ядрото, на което температурата, спорѣдъ сяка вѣроятность може да ся счита не по малко отъ $8000\text{ R.}^*)$.

*) Това предположение е основано върхъ туй. дѣто въ дирне време сполучиха да обърнжтъ на пара незначителны количества отъ металлическы вещества при температура отъ 2400° R. Нъ тѣ быле земи въ ничтожно количество и ся обърнали на пара само подъ наляганието на земнѣтъ атмосферѣ. Разбира ся че температурата на слънчевата газообразна ципа, въ която, подъ несоравнено по голямо налягане ся намирятъ въ първообразно състояние голѣмы массы отъ жилизо, трябва да е много по горѣ отъ 2400° . Предположението, че ядрото може да си остава течно и при температурѣ отъ 8000° R. , не трябва да ны ся вижда за чудно, ако допустимъ, че въ съставѣтъ му влазятъ металлы, кои мѣчно ся растопяватъ, които и при таж температура си оста-